

Chương 13

Ánh bình minh ló m ch u vào phòng. Garrett n m nghiêng, ch ng tay nâng u lên khi nhìn ch m ch m vào ch ng g i t gi a. C em qua Sarah không h ng y. Anh bi t i u ó b i vì anh ch ng ch p ch n và th ng xuyên t nh gi c ki m tra cô.

Cô n m nghiêng, co ng i, xoay m t v phía anh, và ch cách mép gi ng m t chút. Patches n m cu n tròn thành c c bông nếp sát vào ng c cô. Lúc này, nó ã t nh gi c và ang l i bi ng v n l n tóc r xu ng vai cô.

M c dù ang ng nh ng v m t Sarah l i không h thanh th n. Lòng mỳ cau l i, còn môi kéo thành m t ng th ng b ng nh th quai hàm ang b si t ch t. M t cô thâm qu ng, nh th ã nhi u em không ng . Anh th y m ng vì gi cô ang ng say. Có l cô c m th y an toàn tr c anh ho c tr c m t ng i àn ông xa l .

Garrett ch m m t ngón tay vào gò má cô r i nh nhàng kéo rê m t ng xu ng quai hàm sau ó n làn môi cô. em qua anh ã c n m h ng v c a ôi môi ó. Cô b ng th t ra ti ng th dài khe kh , nét m t c ng tr nên th thái và v c ng th ng m t d n.

Anh th t ngu ng c khi y u lòng tr c m t ng i ph n rõ ràng có gánh n ng r t l n v tâm lý. Có quá nhi u nguyên do khi n anh c n xem i u này ch là công vi c. Nh ng anh qu là tên ngu xu n nh t th gi i này vì ã quá a c m tr c nh ng v n có liên quan n cô. Th t không may khi d ng nh nh ng ng i ph n quanh anh u mang theo n i au. u tiên là Rachel, ti p ó là Sophie và gi là Sarah. Ban u anh th m chí còn không thích Sophie, nh ng i u ó c ng không ng n anh kh i vì c lãnh viên n thay ch . Và gi anh c ng s làm i u t ng t th vì h .

S khác bi t ây chính là anh không h mu n hôn h . úng, không nghi ng gì r ng anh b o v h r t chu áo. Tuy nhiên c m xúc v i Sarah th t khác. Và dù không h thích nh v y, anh v n không th ng n c ph n ng ó tr c cô.

Anh nh ng i m t h n khi bên cô. M i t duy trong anh u bi n m t ngay kho nh kh c nhìn vào m t cô.

“Ph i d ng vi c nh m nhí này l i thôi”, Garrett l m b m. Anh ang nhanh chóng ánh m t tính khách quan và t h n là quên c nhi m v s p t i. T t c nh ng gì anh ph i làm là gi an toàn cho cô và ch Lattimer xu t hi n.

M t tr i v n ch a nhú kh i ng chân tr i. Sarah s còn ng m t lúc n a, vì th anh s có c h i qua nhà cô ki m tra l i l n n a. Tr n m a nh trút n c em qua ã gây khó kh n cho vi c tìm ki m ch ng c bên ngoài, nh ng gi tr i ã sáng h n r i, vì th anh s có th xem xét th t k phía trong.

Sarah mỉm cười ngay khi nghe thấy tiếng cửa mở. Cô bước nhanh lên, lên nhìn qua cửa sổ và thấy Garrett đang men theo bên hành lang về phía nhà mình. Cô phi hành nhanh như gió, nhanh như ánh sáng khi anh trở về.

Có lẽ cô sắp quên rồi. Có thể chúng có ai đó trong nhà, nhưng cô không nhớ rõ ràng về việc quanh đây vì hy vọng mình sẽ không ảnh hưởng đến lý trí. Cô đã lên kế hoạch trốn thoát một cách kín đáo hay cho kẻ nào thì nghe của mình thôi. Mặc dù sẽ hơi khó khăn lúc cô phải yêu cầu sự giúp đỡ của Marcus rồi.

Sarah nhìn túi xách, lôi ra một bộ quần áo thay. Nhưng ngón tay thọc vào sâu hơn cho đến khi chạm tới chiếc chìa khóa thì dừng lại. Cô lôi ra chiếc chìa khóa trong túi, nhìn nó một cách cẩn thận rồi thở dài. Nó đúng là chìa khóa đúng rồi. Cô nhìn nó một cách cẩn thận rồi thở dài.

“A lô?”

“Frederick, Sarah đây. Lúc này rồi.”

“Ừ, thôi, tôi sẽ có mặt ngay.”

Cô luôn thích thú trong việc nói chuyện với ông ta và cúp máy. Tim cô đập nhanh và mạnh vì cảm giác hồi hộp. Cô nhớ mình đã mua chiếc xe này, và khi mình mua nó, cô đã nghĩ về việc xoay vòng vòng về phía trước.

“Phải làm gì thì vào tìm kiếm thôi”, cô cố gắng nói.

Ánh mắt cô dán chặt vào tay lái khi nhìn thấy Garrett lái. Cô ngừng nghĩ về việc quay trở lại việc, chỉ Patches đang nhe răng r r. Cô cố gắng nghĩ lên, cố gắng quên đi những gì đang xảy ra trên đó.

Sau đó thì thôi. Cô lo lắng.

Sarah thì thầm. Cô phẫn nộ ghét vì chuyện này. Có thể toàn bộ đều qua chuyện rồi, nhưng chúng ta sẽ không làm niềm tin trong cô lung lay, khi cô biết mình không thể làm được. Cô sắp phải về nhà nhưng cô không thể vì Garrett mãi không đi. Thậm chí cô còn chần chừ vì anh sẽ lái đi bao lâu.

Còn nếu không phải là chuyện này thì cô sẽ mang nó về cho Garrett. Vì tình trạng đang diễn ra sau khi trúng thì rủi ro chính là nếu anh ta không phải tránh xa nhà.

Sarah cầm cây bút viết trên tay lái, lẩm bẩm nghĩ về việc này. Làm thế nào cô nói chuyện với anh ấy? Cô muốn nói rằng ngày hôm nay trên hòn đảo này sẽ có một cuộc gặp gỡ, đó là nếu cô thoát khỏi những rắc rối hiện tại. Thôi nào, cô đang quá căng thẳng rồi. Một lần nữa thì thôi. Vì thế cô vội vã nhanh chóng lái xe về phía Patches. Cô xoa đầu con mèo, thì thầm một chút rồi lái xe về phía trước.

Khi ra tới bãi biển, Sarah xoay người về phía bên trái. Xa hơn về phía tây, con đường nên hướng và trở về, cát tạo thành một lối đi.

á ven biển. Không hề có ngôi nhà nào mé phía này. Bãi biển l i g gh nên cô không thể đi được.

Khi nhìn thấy cô, cô mỉm cười và ph i ng ôm hông trong lúc hít thở. Cô quan sát mặt biển, dõi mắt tìm kiếm bóng dáng chiếc thuyền nào đó, nhưng không gì cô nhìn thấy chỉ là tiếng sóng xô vào bờ.

R i m t âm thanh gì nghe thấy vang lên từ phía xa, xuôi theo gió biển. Tiếng sóng vỗ cho cô khi cô nhìn thấy chiếc thuyền mặt nước. Cô cảm thấy hơi thở nóng nực qua làn da hai mắt. Chiếc thuyền từ từ tiến gần và cô nhìn thấy chiếc thuyền từ từ trên cát.

Sarah chạy về phía trước, tay gi ch t gi xách và chiếc túi đựng laptop.

Frederick v y tay chào và mỉm cười với cô. Người đàn ông này có lẽ nghe cô là một kẻ ng c, nhưng là một kẻ ng c biết chỉ trích hào phóng.

Ông ta đưa tay ra giúp cô lên thuyền. Cô trèo vào khoang thuyền, cảm thấy mình không thấy r i m y cái túi. Rồi ông ta ra hi u cho cô ng i vào ghế thuyền.

Ông ta cho thuyền lùi lại và th c hi n m t ng của i u ngh ngay khi mặt trời sáng dần lên. Ông ta v t qua con sóng r i t ng t c.

Sarah ng i co ro trên ghế, gi l y m y cái túi trong khi chiếc thuyền xóc nảy lên trên mặt biển. Cô quay lại nhìn hòn đảo phía trước, xoa tay lên cánh tay trần th t xua tan cơn nóng. Th t ngu ng c khi hi ti c nh ng gì ã b l i phía sau. Cô không có ràng buộc gì với hòn đảo vì mình chỉ mới ghé thăm. Tuy nhiên, cô lại không thể nào rời bỏ cảm giác buồn bã khi rời xa Garrett - người đàn ông luôn sẵn lòng giúp cô và đáng nh th u hi u h t n i kinh hoàng mà cô đang phải chịu đựng.

Garrett rời khi nhìn sát r i b t u men theo người chính trị viên nhà mình. Sau khi đã xem xét kỹ lưỡng khu vực quanh nhà Sarah, anh phát hiện ra một vài dấu chân không bám dấu giày sạch nh ng d u vân tay l m bùn l u trên cát.

Đêm qua, Garrett không nán lại lâu vì trời tối và cảm giác nóng lòng muốn quay trở về với Sarah. Nhưng chắc chắn có người đã ghé thăm nhà cô. Bất kể đó là ai thì họ cũng là một kẻ ng c. Anh nghĩ có thể là một người nào đó trong vùng tính ít tí m t hay bất cứ thứ gì liên quan đến g p. Nhưng cảm giác có thể là một kẻ khác. Anh không thể khẳng định được điều gì.

Kể từ bây giờ Sarah sẽ cùng anh. Điều này sẽ giúp ích cho công việc của Garrett, đó là chưa kể đến cảm giác thích thú đi kèm nữa.

Vài phút sau, anh nh y lên hiện r i m c a. Bên trong hoàn toàn yên tĩnh, hẳn là Sarah vẫn chưa rời đi. Gi v n còn sống và cô còn ng mà. Thế nhưng, anh vẫn thấy nhàn nhàn phòng ng. Anh chỉ muốn kiểm tra xem cô thế nào.

nào chứ không phải vì muốn ngắm cô say nắng, làm tôi thất vọng mình đã ảnh hưởng tới gian trình công việc làm vì công việc.

“Cả ra, anh cầu may khi nhìn thấy chỉ có gì đáng ngạc nhiên, chỉ có con mèo vẫn đang cuộn tròn bên cạnh chàng trai. Anh tiến vào gần hơn và cất tiếng gọi, “Sarah?”.

Trên giường là tiếng nói của anh đã nói cho cô, chỉ là nó cảm thấy, làm nhúng giẫm anh đã viết. Anh nhấc nó lên và nhìn thấy hình ảnh của cô bên trong.

Garrett, cảm ơn anh vì tất cả mọi thứ. Tôi phải đi rồi. Làm ơn chăm sóc Patches hộ tôi.

Một anh lập trình viên ngay bên cạnh cô túi xách nhún nhẩy ở trong phòng.

“Khẩn cấp!”

Garrett vội vã nhìn kỹ rồi chạy tới phòng. Anh kiểm tra nhanh các phòng khác, có thể cô vẫn chưa đi, nhưng tất cả đều trống không. Anh chạy ra hàng hiên, nhìn kỹ bên cạnh và đổi mắt nhìn khắp bãi biển. Không hề có dấu chân đàn ông con trai ven biển.

Tuy nhiên hướng phía tây...

Nhưng dù vậy thì vẫn còn nằm trên nền cát mềm dưới chân anh nên mép ranh xa xa của biển.

“Khẩn cấp, chỗ chết mà”, Garrett ngay lập tức liên hệ khi đi theo dấu vết của cô.

Cô nhớ những chi tiết nào thì không biết? Và làm thế quái nào anh có thể bỏ lỡ cô khi cô không bên cạnh chàng trai? Chết tiệt, anh chỉ cần nhìn thấy cô ở nhà mình mà bỏ có thể đổi theo cô mỗi lúc một cách cẩn thận. Đúng thế, nếu có thể thì tốt. Nhưng anh đã sai lầm khi cô làm mất mình và nghĩ cô sẽ không thể chạy trốn trong khoảng thời gian ít ỏi khi anh rời đi.

Anh hãy cố gắng Sophie rằng bao giờ xem thấy người bạn, nhưng làm thế nào anh đã đánh giá thấp Sarah. Chúa ơi, anh là kẻ ngu ngốc nhất thế giới này. Một chiếc túi xách của Binh chàng trai công mà làm không thể cạnh tranh với một phần không có khả năng vượt. Khi nào anh mới học được rằng phần số chàng trai chưa yên một chút?

Anh đi theo những dấu chân trắng, một dấu vết hai lần khi con trai ngày càng khúc khuỷu. Vài lần anh phải quay lại để nhìn lại thì lại quá xa. Mỗi lần khi xuống biển thì anh ra chỗ mà anh mới nghĩ thấy những dấu chân. Chỉ là lần này chúng không song song với biển mà đi ngay xuống biển, biển mặt ngay nơi sóng nước cuộn cuộn.

Anh ồng ó, nhìn ch ắm ch ắm hai bên nh ớng ch ờ th ỳ d ầu chân k ết thúc ngay t ừ mép n ước. Qu ả th ật thiên ả i, k ể nào ó ả dùng thuy ền n ướn cồ. ó là l ời gi ới thích duy nh ất, tr ừ khi cồ m ất trí mà nh ảy xu ồng b ị n.

Sarah có th ể làm nhi ều vi ệc ngu ồng c ồng nh ớng không th ể nào ngh ề n vi ệc t ừ v ề n.

Garrett li ếc nhìn xung quanh l ần n ữa nh ớng không th ỳ gì c ả. Không có nhà c ả c ồng ch ồng có bóng dáng m ất ai. Cồ ả ch ờ n ả i m ột h ồ l ầu này tr ờn tho ất và ó không th ể là may m ắn ngu ồng nhiên. Cồ ả bi ết vi ệc này có th ể s ảy ra và đ ể tính s ố ngu ồng tho ất thân, ch ờ không ph ải ho ồng s ố v ề ch ờ ra k ể ho ồng vào phút ch ột.

úng, Garrett ả hoàn toàn ảnh giá th ờp cồ, và i ều ó khi n ảnh b ết c ả h ể n ể chuy ền cồ ch ờ y tr ờn. Anh c ả m ả giác mình chính là k ể nh ớ t ừ ngu ồng c ồng v ề y.

Chúa i, anh ả c ả giao công vi ệc đ ể nh ớ tr ờn tay, nh ớng l ời không th ể trông ch ờng m ất ng ười ph ần không có kh ể n ể ng ể v ề và hay ho ồng s ố. Tuy t ừ làm sao! ả y chính là nguyên nhân anh xu ồng t ừ. Anh không th ể nào nh ớ nh ớng nhi ều m ả v ề ảng nguy ề n ả là truy ề u ời ph ần c ả.

Anh xoay ng ười và tr ờ l ời con ồng ban n ầy. Ch ờ t ừ t ừ, cồ không th ể i ả xa c ả và còn n ể i ả nào cho cồ i ả n ả không? i ều h ể p ả lý duy nh ất là cồ ả t ừ i ả o bên c ồng. N ể u mu ồng tóm ể c ồ thì anh c ả n ể ph ể i ả n ể ó th ể t ừ nhanh.

V ề t ừ i ả nhà, anh ném ể c ả vào ba lô r ể i ả chu ồng b ể i ả ra ngoài. Nh ớng m ất t ừ i ả “meo” bu ồng n ể r ể làm anh đ ể ng b ể c ả.

Con mèo ch ờ t ừ t ừ!

Garrett nhìn ch ắm ch ắm con mèo m ất lúc lâu, sau ó l ể c ả u. Anh ả tay xu ồng, nh ể c ả c ồng b ồng m ể m ể r ể kia lên r ể nh ể t ừ vào trong ba lô. Con mèo “ngao” lên l ần n ữa nh ớng anh ả k ể khóa l ể i, ch ờ ch ờ ả m ể t ừ l ể nh ể nó hít th ể. R ể i ả anh i ả vào th ể tr ờn.

Khi anh h ể ng ề n chu ồng i ả c ả t ừ i ả m, Patches v ề n ể còn bi ể u ể tình b ể ng v ể r ể t ừ không tho ể i ả mái. Anh li ếc nhìn hi ể u sách và t ừ h ể i ể li ể u nh ểng c ả bà vào ó có ph ể i ả là ng ể i ể yêu mèo hay không?

Anh b ể c ả vào, y ể c ả m ể nh ể n ể m ể c ả khi n ể chuông vang lên t ừ i ả lo ồng xo ồng ch ể t ừ tai thay vì âm leng keng khe kh ể. Ch ờ t ừ i ả th ể n ể tr ờng li ể c ả nhìn Garrett khi anh b ể c ả t ừ i ả qu ể y thu ồng ngân.

Anh th ể cái ba lô lên bàn trong lúc bà ta b ể c ả l ể i ể, nhìn cái ba lô nh ể ang ch ể ả c ả qu ể nh ể ra.

“Tôi có m ất con mèo”, Garrett b ể t ừ u ể nói. “À, nó là c ả Sarah. M ể y hôm tr ể c ả, cồ y ể có ghé qua ả y ph ể i ả không?”

Ngòi phẫn óng t u nh ng v n không r i m t kh i Garrett, nh th anh là tên sát nhân bú r i u.

“Sarah ã b t ng b i và, m, gi t i c ng th . Tôi hy v ng bà có th nh n nuôi con mèo này, c ch ?”

Garrett m m c i, hy v ng i u ó có th làm gi m b t v th n tr ng c a bà ta, nh ng nét m t anh l i gi ng ang nh n nhó h n. Anh không th tin mình l i ang ng ây v i m t con mèo m c d ch. Ch ng ph i nh ng con mèo có th t ch m sóc b n thân sao? Trong khi anh làm vi c ngu ng c này thì Sarah có l ã i xa h n r i.

Anh m khóa ba lô r i thò m t tay vào trong m b o Patches không phóng ra khi th y d u hi u u tiên c a s t do. Nh ng nó ch li m tay anh r i b t u c t ti ng “r r ” l n ch ti m c ng nghe th y.

Ngòi phẫn y nhòm qua mép ba lô và hai m t sáng lên. “Ôi, con mèo th t áng yêu!”

“Th bà s nh n nuôi nó ch ?”, Garrett tràn y hy v ng h i.

Ngòi phẫn y li n gi t mình, trông nh s t ch i.

“Tôi ghét vi c nó ch t ói. ây là m t con mèo áng yêu và ch c là k b t chu t lành gh .”

Garrett ghét ki u ph nh ph , d d trong l i nói c a mình. N u m y anh em nhìn th y anh lúc này, h ch c s không ng ng trêu ch c.

Ch ti m nhìn con mèo r i l i nhìn Garrett. Bà ta mím môi, nheo m t r i cu i cùng lên ti ng, “ c r i, tôi s nh n nuôi nó. Rõ ràng nó s ng p th trong cái ba lô c a anh m t”.

Th m chí Garrett không h nh n nhó vì gi ng i u ch e trách c a bà ta. Ch ng ph i anh v a c u con v t này kh i ch t ói sao? Anh lôi Patches ra kh i ba lô, g móng chân bám trên áo s mi c a mình r i y nó cho ngòi phẫn kia.

“C m n bà, tôi vô cùng c m kích.”

R i anh xoay ng i và r i kh i ti m tr c khi bà ta có th nói gì thêm. Anh ã làm theo yêu c u c a Sarah. Chí ít gi nó ã có m t mái m t t và không b ch t ói.

i m d ng chân k ti p c a anh là c u tàu. Anh tìm n ba d ch v cho thuê tàu bè, h i xem mình có th thuê thuy n qua o bên c nh hay không. Hai ch u tiên thì ni m n áp ng yêu c u c a anh và có th chu n b kh i hành ngay l p t c. Tuy nhiên ch th ba, ngòi phẫn trong ti m thông báo r ng ch ng bà ta ang trên ng qua o bên c nh và m t lát n a m i tr v . Khi anh h i ti p, bà ta l i nín thình và y anh ra kh i c a.

